

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . . . 50 . . . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytözsde-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók,

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 76. szám

(Vithen-ház.)

Ide küldendők a lap szellemi részé-
re illető közlemények, valamint az előfi-
zetési díjak, hirdetések, nyiltterek és
reklamációk.

Hirdetéseket felvesz és rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Wesselényi és Gedeon könyvnyomdája

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Lesz-e háború?

(L. A.) Egy eldobott gyufaszázból is lehet tűzvész! Egy égő bokortól is meggyulhat az erdő. Nem csuda tehát, ha a forrongó Balkán szikráitól fél, reszket a békéhez szokott vén Európa.

A világéke megbomlásához elég egy tégladarabb szétporlása s ez a tégladarab már kiesett és omlik utána a többi.

A délszláv államok forrongása egy idő óta aggodalomba ejti a diplomáciát. Az a lutri, melyet Milán és Natália játszik, egyáltalán nem teremt biztos és reális helyzetet Sándor király számára, az akuttá vált Macedon-kérdés és most a Bolgár-anarchia idegessé teszik a kontinens összes kormányait.

Az erkölcsök neki vadulása, a vandal durvaságok, a sötétben bujkáló panszlávizmus véres kezű ügynökei szitják azt a hamu alatt hamvadó üszköt s a helyzet már már tarthatatlan.

Különböző kombinációk kerülnek felszínre. Politikusok és nem politikusok igyekeznek belátni a jövő kódébe és jóslnak rettenetes, küzdelemteljes napokat, európai háborút, általános zűrzavart, forrongó khaoszt.

De a jövendőmondó táltosok jóslatszava ma még üres frázis; magok a földi nagyhatalmak sem tudják, hogy mi lesz. Csak egy dolog bizonyos és ez az, hogy a bolgár fejtelenségek, az abnorm állapotok megszüntetésére valamit tenni fognak; vagy együttesen egyetértőleg, közös erővel, vagy külön és ez lenne a legveszedelmesebb megoldása a zűrzavaros helyzetnek; mert ha valaki bele mer és belefog nyulni a darázsfészekbe, az a muszka lesz; ez pedig újabb és veszélyesebb helyzetet teremt a Balkánon.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

A kézfogásról.

— Szerény javaslat. —

Mi is tulajdonképen az, mikor valakivel kezét fogunk? A közhit szerint: kölcsönös baráti érzetek kifejezése. Tehát udvariassági tény, mint a tengeren találkozó hajók lobogó jelzése.

Azaz, megálljunk csak. A dolog talán mégsem így áll. Az a hadihajó tisztán csak udvariaskodik, míg a mi kézfogásunk érzelmek kifejezése, amely érzelmeknek legtöbbször nyoma sincs bennünk Igen is. A kézfogás is, nálunk, a civilizált emberek egyik hazugsága.

Szörnyűségesen elterjedt ez a szokás, ami tulajdonképen a naiv, primitív embereknél divó érintkezés módja. A művelt nyugaton már kevésbé divók; a messze keleten, vagy délen a szomáliknál, ha két kaszinói tag találkozik, egymáshoz értetik az orraikat. Mi már csak a kezeinkkel tesszük. Mert mi már alkotmányos nép vagyunk. A művelt nyugati udvariasan megbiczzenti fejét, mosolyog, hajlong plasztikai kecsesül, de kezét csak akkor nyújtja, ha messze földre távozik, avagy kiváló alkalmak adtán, mint pl. mély gyász vagy nagy öröm kifejezésének szükségét érezi,

Egy nap megolvastam, nyolcvanhárom emberrel fogtam kezét. Ezek között kilencz volt olyan, akiket sose láttam, nyolcz olyan, akiket megvetek, harmincnyégy, akik rám nézve egész közönyösek,

Azonban a puszkapor szaga még nem érzik, a fegyvereket meg nem köszörülik; csupán Dél-Oroszországban összpontosítanak néhány hadosztályt s a fehér császár fogadja kegyesen a trónja zsámolyánál vezeklő bolgár küldöttséget. Ezek daczára a barometer mozdulatlan, a börze egy ponton áll; nem idegeskedik, nem vibrál, nem ingadozik; az értékpapírok kurzusa változatlan, a gabonáarak a helyett, hogy emelkednének a gonosz hírek hallatára, még lejjebb szállnak, szóval az érzékeny higany-oszlopra nincs hatással az a nyomott hangulat, melytől beborult a láthatár.

Egy dolog, ha nem is bizonyos, de valószínű: Kóburg Ferdinánd a karlsbádi üdülés után aligha megy vissza Szófiába; a levegő nagyon éles, a gonosz szél nagyon ártalmas ott. Az az eskü, melyet a vármai küldöttség tizenöt tagja annak a szétroncsolt fejű embernek a koporsójánál tett, elhallatszott a karlsbadi meleg forrásokig, az az átok, melylyel a szerencsétlen özvegy illetve a fejedelem békekövetét, elég arra, hogy aggodalmat támaszszanak a közellátó és gyöngye karu uralkodó szívében, lelkeben.

És ha kitör a vihar, ha a forgószél széthordja a Balkán tüzes pernyéit; ha lángba borul a világ, ennek a rettenetes pusztulásnak okozója bünbakra, I-só Ferdinánd Bulgária fejedelme lesz; kiről meg fogja írni a történelem, hogy otthagya helyét, eldobta a gyepőt a legválságosabb pillanatban, mikor módjában lett volna erélylyel, bátorsággal eltaposni az első veszedelmes szikrát.

A meleg forrás keserű, sós vizétől meggyógyulhat a beteg fejedelem tüdeje, mája: de lesz-e orvosa annak a bajnak, annak a rettenetes ragálynak, mely végig söpörheti az egész Európát?

csupán harminczkét egyén volt olyan, akiket őszintén óhajtottam üdvözölni.

A legtöbb kézfogás tehát hazudozás. A nagy urak ezt szokták mellékelni semmitmondó ígérethez, nyomatékul; miután szavaik — olykor egész erkölcsi lényük — egy nagy „nesze semmi, fogd meg jól,“ barátságos mosolylyal nyújtják kezüket, mint a mézáros az ökörsonatot, nyomaték gyanánt. Az ökörsonotnak azonban tartalma van; a nagyurak kézszerítésében a legtöbbször még az sincs.

A földmives, kisiparos szörnyű buzgalommal nyújtogatja a kezét. S uraink is szörnyű mód sürün nyújtogatják kezeiket. Utoljára is semmibe se kerül. Az iparos szivesebben vár a számlával, ha kezét fognak vele s azt mondják, hogy pár nap múlva jöjjön. A doktor silány díját is ez a kézfogás van hivatva, hogy tisztelet-díjjá tegye. A királyi-ügyész, a pap, a hóhér, mind-mind kezét fognak az elitelttel. Gróf Lemezánról beszélük, hogy 1876-ban, mikor Francescanit a hóhérnak átadta, kezét fogott vele s így szól: Leben Sie wohl! Sőt magam is emlékszem, hogy mikor — egyszer a többek közt egyik végrehajtó — nem tudom hanyadszor — felirta remek pipartortomat és én a poklok legalsó extra fűtésű helyiségébe kivántam s óhajtasomnak hallgatólag is kifejezést adtam, ő befejezve funkcióját, eltette íróeszközeit, és — — kezét nyújtott.

Ez a szörnyű mánia, azt hiszem, a parlamenti élet posztulátuma. A honatyák népszerűségének ez a fő eszköze. Mert gondoljuk el csak, mennyi mindent össze kellene beszélniök, holott egy kézfogás

A menekülő hermelin kikerülheti a sivitó golyót; de most nem egy ember bőréről, hanem milliók jólétéről, boldogságáról van szó.

A trónról lemondott Battenberg azt írta neve fölé: Isten óvja Bulgáriát! A trónról elűzött Kóburg pedig felsőhajthat a farizeusokkal: Isten óvja Európát!

— A főispán-változásról vagy helyesebben: a kanikulai hangulatról hoztunk lapunk szerdai számában egy félig tréfás közleményt. Erre a „Borsod-Miskolczi-Közlöny“ csütörtökön nagy komolyan kijelentette, hogy „hiresztelésünk minden reális állapot nélkülöz.“ Hát nem érdekes mozzanat ez is a mai esemény-szegény időben? A mi tisztelt lapársunk ugyanis olyan dolgot czáfol, a mit mi sohasem állítottunk. Hiszen emlékezhetnek olvasóink, hogy mi magunk is kőszahirnek tartottuk az egész, melyet a kanikulai fantázia idézett föl valamelyik pletykadombi állnok pihent ágyában. Úgy járt a mi kedves lapársunk, mint az egyszeri vadász, a ki kacsáznai ment s elhatározta magában, hogy minden kacsát, amely felszáll a levegőbe, irgalmatlanul lelő. Ámd. három napi nagy fáradság és szorgos kutatás után egyelenegey fiók-kacsát sem talált, e miatt való nagy mérgében elsüté tehát puskáját a — levegőbe. Hej, ha mi egyszer az ő területén kacsáznai akarnánk! . . .

Megszorult népámitók.

(P.) A nemzetközi szocziál-demokrata párt és annak nagyszáju vezetői ellen a magyar munkások körében igen üdvös mozgalom indult meg.

Ez a derekas mozgalom napról-napra nagyobb arányokat ölt, és semmi próféta tulajdonság nem kell annak megjövendüléséhez, hogy a hazafias munkáspárt az egész vonalon diadalmaskodni fog, s végkép lealczazza és népszerűtlenné teszi azokat

mi mindent kifejezni képes. S aztán a kezét egyszerűen megmossa az ember.

Itt volna valóban az ideje, hogy ennek az örökös pantomimikai hazudozásnak, a társadalom művelt része véget vessen, vagy azt legalább korlátozza. Ez a szokás így, mint nálunk is túlzott mérvben divatozik, azonkívül, hogy nevetséges, még — anti-higienikus is.

Esztetikai érzéssel bíró emberre nézve kell, hogy kellemetlen legyen idegen emberek kezét tapogatni; kivált ebben a melegben, a mikor az emberek kétharmadrészének a keze csakúgy ragad az izzadságtól. Az is lehet, hogy az a kéz, mely most az övét szorongatja, néhány perc előtt undok funkciót teljesített; lehet, hogy pénzt olvasott, mely valami ragályos egyéntől eredt, vagy épp egy perc előtt egy ragályos ember kezét szorongatta. Teljesen jogosult, indokolt az az ellenszenv, amely legtöbbször a kéznyújtások alkalmával bennünk keletkezik; s ha alakulhatott olyan egylet, mely egészségi szempontból a kalap levételével járó köszöntést perhorreskálja, sokkal indokoltabb lenne a kézfogás kiküszöbölése, vagy legalább annak korlátozása.

A kéz nyújtása csak abban az esetben kellemes, ha valamely szűföld gyöngéd, sima kezét érinthetjük, ilyenkor eltűnnek a bakteriologiai aggályok is.

Alkottassék tehát egy tizenegyedik parancsolat Felebarátodnak ne nyujts kezét, kivéve, ha vízbe esett. Felebarátodnak, ha az szép, persze fiatal és feléd nyújtja, megcsókolhatod — — eh bien, akár az ajakát is.

Sz. — I.

az iparlovagokat, akik mindig a munkások sanyaru helyzetéről és kérges kezéről beszélnek, de jó maguk épen a munkások keserves keresményéből dúsan lakomáznak s a munkátlanságtól puha kezeiket finom keztyűkkel védik a napsütés ellen.

Talán még hosszú ideig folytathatták volna a tisztelt naplopó urak az ingenyelést, ha a népszerűség, melynek kétségkívül birtokába jutottak, elbizakodottakká nem tette volna őket. Féktelen elbizakodottságukban azonban hozzá nyultak egy olyan szent dologhoz, amely a magyar ember előtt mindig kegyelet tárgya volt, — hozzá nyultak a hazafisághoz s profánus ajkakkal hirdetni kezdték a szentségtelen tant, hogy: „Nincs haza, csak föld, mely mindenkié.”

Ez nyitotta ki a munkások szemét, s most már belátják, hogy ilyen tanokat csak jöttmentek hirdetnek, akikkel jóra való polgár szövetséget nem köthet.

A folyó hó 20-án a fővárosban tartott munkágyűlés határozat javaslata a józanabb irány felülkerekedését jelenti. A kérdéses határozati javaslat így szól:

A munkágyűlés mondja ki, hogy:

1. Elismeri a szociális eszmék némi jogosultságát, és törekedni fog azokat a jogokat elérni, amelyek e hazában minden polgárt s így a munkásokat is megilletik; de ezek megvalósítását csakis a fennálló törvények által megengedett uton kívánja megszüntetni — ennél fogva:

2. Mindazokkal és azon törekvéssel szemben, amelyek a „szocializmus” nagyon is tág fogalma alatt azt hirdetik, hogy ez az eszme nem ismer hazafiságot, es „nemzetközi”, illetve az „internacionális szocializmus”-t írják zászlójukra, állást foglal s velök semmiféle szolidáris viszonyban nem kíván lenni.

3. Azokat a népboldogítókat, akik csakis a munkások révén, nem pedig a munka után kívánnak megélni, mint a társadalom heréit, a tisztességes munkások el nem ismerik vezérökül, mert a fennálló viszonyokat nem felforgatni, hanem azok jótékonyosságát mindenkire kiterjeszteni kívánják.

4. Ennek a hazának, amely nekünk kenyeret és megélhetést biztosít, habár a sors úgy akarta is, hogy különböző nyelvet beszélünk — pártolói és hű fiait kívánunk maradni.

5. Különösen pedig a hazafiaság elleni merényletnek minősítjük azt a törekvést, amely az 1896-ik évi országos kiállítás tartalmára általános munkás-sztrájkot kíván létesíteni. De undorral fordulunk el azoktól is, akik a vallást és a családi köteleket kívánják megbolygatni, valamint azoktól, akik a becsületes uton szerzett tőkét rablásnak minősítik.

Nem kívánunk mást a miskolci magyar munkásoktól, csak azt, hogy olvassák el figyelmesen s vegyék fontolóra ezt a határozati javaslatot; s a mint mi is ismerjük őket, megvagyunk győződve, hogy magukéva teszik az abban kijelölt működési irányt és célját. Ha így lesz, akkor a legszivesebb készséggel mi is egy uton haladunk velük. Ez az ut a törvényesség és az igazság útja, amely ha lassan is, de biztosan célhoz vezet.

H I R E K.

— **A protestáns püspökök konferenciája** iránt városunk intelligens köreiben élénk érdeklődés nyilvánul. Értesüléseink szerint városunk vendégei lesznek: Szász Károly, Szász Domokos, Kis Áron Papp Gábor református; Baltik Frigyes, Sárkány Sámuel ág. evangélikus és Ferencz József unitárius püspökök. Karsay Sándor ág. ev. püspök helyett, a ki nem rég mondott le állásáról, a dunántúli kerület főjegyzője vesz részt a tanácskozásban. Ily kiváló férfiak látogatása bizonyára ritka eseményt képez városunk közéletében, azért nem is csodálkozunk azon, hogy Miskolcz lakossága már ma is nagy várakozással tekint ama nap elé, a mikor ezek az országghíri férfiak, a protestáns egyházfejedelmek városunk falai között megjelennek. A püspökök kíséretükkel együtt mindössze 10—15-en lesznek s így ők városunk legelőkelőbb férfainak lesznek szívesen látott vendégei. Az értekezleten Kan Bertalan püspök fog elnökölni, a jegyzői tisztet pedig Mitrovics Gyula sárospataki teológiai tanár fogja betölteni, a ki az értekezlet tárgyát szolgáló utasítás tervezetét már megkésztette.

— **Katonai hírek.** Jablanczy Sándor altábornagy, a kassai honvédkerület parancsnoka, csütörtökön városunkba érkezett, hogy az itt őszpontosított honvédezed gyakorlatait megsejmelje. A 10-ik honvédezed tegnap nagy harcászati gyakorlatot tartott, melynek végeztével a kerületi parancsnok teljes meglepődésének adott kifejezést honvédeink magatartása és katonai kiképzése felett. — Halász Gyulát a 10-ik honvédezed egyik derék hadnagyát a budapesti 1-ső számú honvédezedhez helyezték át.

— **Eljegyzés.** Gál Lajos makói p. ü. fogalmazó és jeles hírlapíró kedden este eljegyezte Weisz Karolin úrhölgyet Weisz Mátyas polgártársunk szép és kedves leányát. Zavartalan és tartós boldogságot kívánunk az ifjú párnak.

— **Az anyakönyvi felügyelői állásra,** ugy halljuk. — Miskolczról is aspirált valaki, de hát hiába volt a kormányval való barátkozás, Okolicsányi Lajosnak erősebb volt a protektora. Ennél a kinevezésnél különben a belügyminiszternek csakugyan keserves volt a helyzete, mert a 23 állásért nem kevesebb, mint 2300 — tehát minden állásért 100 — pályázó vetelkedett, a kiknek háta mögött a hatalmas és befolyásos pártfogók egész legiója állott. De hát mit csináljon a szegény belügyminiszter, mikor — „késés a főka!”

— **A vonat korekei alatt** cizmen lapunk legközelebbi számában megjelent közleményünkre a magyar királyi államvasutak-miskolci üzletvezetősége a következő sorokat küldte be:

A „Szabadság” tekintetes szerkesztőségének Miskolcz.

F. é. július hó 24-én megjelent 59. számú „Szabadság” című becses lapjának „Hírek” rovatában foglalt és „A vonat kerei alatt” című közleményére az igazság érdekében van szerencsénk becses tudomására adni, miszerint hivatalos statisztikai adataink nyomán állithatjuk, hogy Miskolci állomásainkon a forgalomhoz viszonyítva nincs több baleset, mint más állomásokon, sőt örömmel konstatálhatjuk, hogy az előző évekhez képest az állapotok javultak.

Egyben védelmünkbe kell, hogy vegyük pályorvosainkat ama váddal szemben, hogy három vasuti orvos közül soha sem található a színhelyen egy sem; ez időszert két pályorvosunk van Miskolczon, akik nem csak azon czélból viselik ebbeli hivatalukat, hogy mindig várják, mikor lesz baleset, hanem egy helyben, valamint a vonalon, vonszakaszokon betegen fekvő alkalmazottainkat gyógykezeljék s ebbeli kötelességük pontos teljesíthetése megköveteli, hogy sokszor távozzanak el hazulról; ha tehát ilyen időben történik valami baleset, ezért pályorvosainkat nem hiáztathatjuk.

Jelen esetben az el szerencsétlenül ember egy helybeli czegek munkása, a ki a pályorvos helyi viszonyaival teljesen ismerős, pihenés szándékából egy kocsi árnyékába a vágány mellé fektült, de úgy, hogy a kocsiból lerakott rakomány által szem elől el volt fektve, tehát oly helyre fektült, a hová fektetni nem lett volna szabad. Elaludván azon pillanatban, a mint a befékezett és tolatni nem szándékolta kocsit hozzá ért, a tolt sorkocsi által talán egy méternyi távolságra tova mozdított, az el szerencsétlenül ember felriadásában kezét a sinre épen a kerék alá csapta, és mielőtt elszerecséltelése észrevehette volna, egy korcsmába szökött és csak hosszas keresés után volt megtalálható, a midőn munkásaink által hordágyon a kórházba vitétt, hogy így nyomban gyógykezelhető legyen. — Valjon ittas volt-e az illető vagy sem, azt meg nem állapíthatjuk.

Kocsitól személyzetünknek kötelessége a személy- és vagyonbiztonságra ügyelni, hogy ott a hol dolgoznak, senki élete vagy testi épsége veszélyeztetve ne legyen; ezen esetben épen úgy mint más alkalommal is személyzetünk ezen nehéz kötelességének meg is felelt, a mennyiben azon kocsit, a mely az elszerecséltelést kezét levágta, mozgásba hozni nem szándékozott; hogy azon ember oly kedvezőtlenül fektült a vágány mellett, miszerint észrevehető nem volt, a véletlen szerencsétlenségnek tudandó be.

A vasut intézet hivatalnokainak és alkalmazottainak ily súlyos vádakkal való illetése a nélkül, hogy ez indokolt lenne, legalább is a pártatlan jóakarát hiányát, vagy a czélzatosság bélyegét viseli magán.

Főlkérjük a tekintetes szerkesztőséget, miszerint ebbeli felvilágosításainkat becses lapjában közölni sziveskedjék.

Miskolcz, 1895. július 25-én.

Görgey László
üzletvezető.

Szíves készséggel eleget tettünk a kérelemnek. A felvilágosító közleményre azonban van egy pár megjegyzésünk. Mindenekelőtt tudomásul vesszük azt, hogy a miskolci állomáson a vasuti baleseteket illetőleg az állapotok javultak; elhisztük azt is, hogy Miskolczon nem három, hanem csak két pályorvos van, a kik a vasuti alkalmazottakat lelkiismeretes buzgalommal gyógykezelik; csak arra nézve nem ad teljes felvilágosítást az üzletvezető úr nyilatkozata: vajjon a pályorvosoknak kötelességökben áll-e az ilyen baleset színhelyén megjelenni s az „elszeren-

csétlenül” embereket ápolás alá venni?! . . . Ha nem kötelességök, akkor nem szólunk semmit; de ha ez kötelességükben áll, akkor azt kérdezzük: történt-e intézkedés a szóban forgó esetben arra nézve, hogy a pályorvosok közül egyik — a helyszínen megjelenő, távozott el hazulról, — a helyszínen megjelenhessék? Értesítették-e erről az esetről rögtön valamelyik pályorvost? . . . vagy ha ezek közül egyik sem volt ide haza, valamelyik hatósági avagy magánorvost? Mert a mi meggyőződésünk szerint a szóban forgó balesetnél sokkal észszerűbb és humanusabb dolog lett volna, ha orvos megy ki a helyszínerre a mentés munkájának rögtöni megtétele végett, mint hogy a nehéz beteget cipelték utcáról utczára nyílt sebeiivel, kiteve az elvérzés veszélyének. Bennünket ez az eljárás bosszantott föl, mert mi nem nézhetjük közönyösen, hogy a mikor egy emberélet forog veszélyben, azt a helyett, hogy megmentenék, a megsemmisítésnek teszik ki. Ilyen esetben még az is menthető, ha a dolog elbírálásánál kissé erősebb vonásokat használ az eseményeket figyelemmel kíséző sajtó. Egyébiránt legyen meggyőződve arról a t. üzletvezetőség, hogy bennünk „a pártatlan jóakarát” nem hiányzik, valahányszor közölgök és cselekmények megítéléséről van szó. Mi csak azt az egyet kárhoztattuk ez ennél az esetről, hogy nem volt orvos, a ki a első segítyt a helyszínen megadta volna az „elszerencsétlenül” embernek. Ezt a fentebbi nyilatkozat nem czáfolja meg, tehát az, a mit irtunk, igaz! És ha mi igazat irtunk, teljességgel nem értjük a vasuti orvos uraknak a bosszankodását, a kik most úton-útfélen kutatják: ki írta és kinek információja után írta a mult számunkban közölt hírt. Ne ezt kutassák az orvos urak; hanem igazolják be azt, hogy őket erről a balesetről annak idején nem értesítették, vagy ha értesítették, az értesítés nem találta őket odahaza. Akkor tisztán állanak a közönség bírálata előtt. Egyébiránt ha nagyon kíváncsiak arra, ki írta inkrimínált hírt, azt is megmondjuk. Az írta, a ki hireinket írni szokta. Ott volt, a mikor a szerencsétlenül járt embert az utcákon végig cipelték. Hogy azután egy ilyen hír megírásához még információ is kell, azt csak azok gondolhatják, a kik előtt a hírlapírás mestersége terra incognita.

— **Reich Henrik,** az osztrák-magyar bank miskolci fiókintézetének új igazgatója — ki ez állásra csak pár hó előtt neveztetett ki — hivatalos nagy köruton van. Mult szerdán Rimaszombatba érkezett s az egész napot az ottani két pénzüzet üzleti viszonyainak, könyvvezetésének és ügykezelésének figyelmes átnézésével töltötte el, s az intézetek minden ügye iránt élénk érdeklődést tanusított. Az új igazgató élénken érdeklődik a közgazdasági és különösen kereskedelmi viszonyok iránt, melyek javítása és emelése érdekében nagy horderejű állásában a bank összes tevékenységét szabályozni is iparkodik.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A hegyaljai ág. hitv. evang. főesperességhez tartozó egyházak augusztus 1-én Diósgyőrött fogják megtartani évi közgyűlésüket Farbak József főesperes és Radvány István esperességi felügyelő elnöklése alatt. A gyűlésen Zelenka Pál tiszakerületi ev. püspök is részt vesz. Számos fontos tárgy van napirendre kitűzve, melyek valószínűleg csak két nap alatt lesznek elintézhetőek.

— **A bonne.** A főutcán egy nagy házban élt boldogan a férj és feleség. Boldogság volt a fűdél alatt, áldás a kéményen, melyre öt éven keresztül minden nyáron oda szállott az a hosszú lábú piros csőrű madár, mely minden szerelmes házaspárnak udvari szállítója, a gólya. A gyermekek nőttek s hogy ne maradjanak neveletlenek, így szólt az asszony:

— Édes Jancsim! a kis Ilus, meg a cukros Pista mellé hozatni kellene már egy bonnet.

— Ugyan édes czieczám, mire gondolsz; széles portéka az, nem nekünk való.

De a mit az asszony akart, azt keresztül is tudta vinni és nehány hét múlva Provence daltelt mezőiről megérkezett egy bogár-haju, éjfél-szemű gyöngysor fogu, öztermetű kisasszony: madmoiselle Luiz, egy enivaló cukros száju kis francia leány. — Ettől az időtől kezdve János ur még jobban szerette a gyermekeit és folyton velük volt, köztük czieczázott. Szemet szurt ez a menyecskének és egy szép majusi hajnalon így szólt:

— Te Jancsi! úgy veszem észre, hogy te még hamarabb megtanultál francziául, mint a gyermekek. János ur fűlig pirult és tagadott, mint egy kasszabetörő. Azonban a napokban elrepült a bonne, de nem haza Provence felé, hanem Rómába vette az utját s ügyvédi karunk egyik fiatal tagja tegnap adott be egy keresetet a férj ellen, melyben kéri a külön francia órák díjazását.

— **Turista kirándulás.** A Borsodi Bükk Egylet augusztus 11-én nagyszabású turista kirándulást rendez Egerbe. A kirándulók reggel 4 órakor találkoznak és 10 órai gyaloglás után érkeznek meg Egerbe. Az ut a Bükkhegység igen érdekes pontjain vezet. A vas-gyár elhagyása után nem sokkal betér a társaság az erdőbe, és abból csak Eger közvetlen közelében jön ki. Az erdőben annyira a legrövidebb út-irányt követi a társaság, hogy csupán Új-Huta községet, a gyertyánvölgyi üvegutató és három vadász-házat érint. Az egyesület által kibocsátandó meghívó kapcsán bővebben visszatérünk ez igazán érdekes kirándulásra.

Halálozás. Tóth Béla, az országos színi-egyesület ellenőre, a ki néhány évvel ezelőtt a miskolci színháznál is igazgató volt, ifjú nevével, a kit csak három héttel ezelőtt vezetett oltárhoz, a napokban jött édes anyjának és testvéreinek látogatására Miskolcra. Alig néhány nap múlva egy veszélyes daganat támadt ajakán, mely az erőteljes férfi életének végét vetett. A csak 39 évet élt derék férfi elhunyt felett városzerte nagy részvét nyilvánul. Temetése csütörtökön délután ment végbe. A család által kiadott gyászjelentés a következő: Özv. Tóth Béláné szül. Langer Ilona mint neje, özv. Tóth Mihálné édes anyja, Tóth Árpád nevével és gyermekeivel, Dendel Andrásné férjével és gyermekeivel, özv. Hene Ignáczné gyermekeivel, Tóth Ilona mint testvér, Langer József nevével és gyermekeivel, úgy maguk, mint számos rokonok nevében szomorodott szívvel jelentik a szeretett férj, gyermek, testvér, sógor, nagybátyja, illetve vejének Tóth Bélának az országos színi-egyesület ellenőrének folyó hó 23-án este 7 órakor, 39-ik életévében, boldog házassága 3. hetében, rövid, de súlyos szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült teteme folyó hó 25-én délután 5 órakor fog az ev. ref. egyház szertartása szerint Peczeköz 10. számú lakásából a temetvári temetőbe örök nyugalomra kísértetni. Miskolcz, 1895. július 24. Béke lengjen porai felett!

Dalestély és műkedvelői előadás. A miskolci dal- és önképzőkör (vasuti dalkör) ismét életelt ad magáról. E hó 6-án tartotta szavalattal összekötött dalestélyét, a jövő hó 4-én ismét műkedvelői előadással összekötött dalestélyt ad a Lövölde-Népkert helyiségében. Erre a mulatságra szívesen felhívjuk a közönség figyelmét.

Egy törvényszéki irnok elfogatása. Tutkovich Árpád kir. törvényszéki irnokot, ki a múlt évben Bednár-csik vasuti hivatalnokot agyonlőtte, tegnap délután okmányhamisítás bűntette miatt elfogták.

Az edelényi polgárok panasza. Harcias hangok szállingóznak hozzánk Edelényből. Megyénk ez a kis városkája csendesen haladt ez ideig a békes fejlődés terén, de most forr, kavargó ott valami, izgatottságba hozva az ottani lakók eddig nyugodt lelki állapotát. Úgy áll a dolog, hogy a hercegi uradalom még a múlt évben felhívta a lakókat, miután a bérházakat elakarja adni, adjanak be kötelező ajánlatokat. Az illetők készséggel tettek a felhívásnak eleget, sőt már meg is sürgették a választ, mire azt felelték, hogy legyenek nyugodtak, az ügyet elintézik úgy, amint óhajtják. Ilyen előzmények után mint derült égből a villámcsapás, úgy hatott a lakókra e napokban az a hír, hogy a hercegi központ mellőzve a lakók ajánlatát, Droth Herman boldvai lakos csak pár nappal ezelőtt beadott ajánlatát fogadta el potom áron. Pedig ha a lakók és az edelényi tiszték ajánlatát, mint a hogy ígérve is lett fogadják el, a bérházak sokkal magasabb áron keltek volna el. Persze Droth ügyesen — hogy miként, azt már ő tudja — csinálta a dolgot, lévén az ő zsebe telhetetlen, s érti a módját, hogy miként lehet embertársairól az utolsó bört is lehúzni. Ez a recipiált honfitárs most valóságos basáskodást mivel, nem sajnál senkit, nem törődik semmivel, ha pénzsomját kielégítheti. Hatalmában tartja a lakókat, kik ha nem akarnak a sátoros cigányok sorsára jutni, kénytelenek lesznek annyit fizetni neki, amennyit kérni fog. Nagy most a felháborodás e miatt Edelény városában. Haragudnak a hercegre, pedig lehet, hogy ő nincs is informálva a dologról, mert a központ — úgy mondják — az edelényi hercegi tiszték helyett a bérlőtől kér tanácsot. A lakók egyrésze most közvetlenül Fülöp herceget kereste meg táviratilag, hogy hallgassa meg őket s ne engedje meg, hogy egy tehetetlen pénzes-zsák, Droth Herman személyében agyon nyomja őket. Azonban a sürgönyre a magas központ nem tartotta érdemesnek a választ, pedig ezen eljárás ő fensége tudta nélkül történt és hisszük is, hogy ha tudomást szerez Fülöp herceg ő fensége központi hivatalnokainak in-korrekttségéről, méltányolni fogja a lakók helyzetét s nem tárgyal tovább Drothtal kinek beadott ajánlatához a magas központ erkölcsi bizonyítványt kért és lehetetlennek tartjuk, hogy ő fensége, kinek családja és ő maga is általánosan ismert, jótéményeiről, a ki e városkának volt földesura s egyházi kegyura, téves, hézagos és roszakarátú információk nélkül adhatta beleegyezését egy oly üzlethez, mely által egy egész város jövője megakasztva vagy évtizedekre visszavetve lesz fejlődésben, s ismételt kihallgatás iránti kérelmek dacára egy oly idegen embernek kedvezkedik, ki csupán nyereszkeskedni akar. Hogy mennyiben van ezen embernek a hercegi központ lekötve, azt bírálgatni hivatva nem vagyunk, de kétségen kívül igen rossz fényt vet az illetőkre s ezzel közvetve tudtán kívül ő fenségére is. (Beküldött).

Zokogó utas. Egy asszonyt keltett nagy feltűnést tegnap délután a sajóvádnai vasuti állomás perronján zokogásával. Akkor könnyei potyogtak, mint egy-egy ökö. Egy férfit ölelgetett érzékenyen és jajgatott. Bizonyosan az elválás esik a szegénynek fájdalmasan. Mikor kettőt is csöngettek, már ajúlási rohamok fogták el. — A férfit azonban folyton ölelgette. A zokogás immár jajveszekléssé nőtt. A harmadik csöngésre be kellett szállnia, de a zo-

kogó asszonyt kétségbeesetten ellenkezett egy darabig. A férfit azonban folyton ölelgette. Végre a jajgató asszonyt megkérdezte valaki:

— Ugyan kérem, miért tetszik úgy jajgatni?
— Hogyne sirnék-rinék — felelt az asszony-ság — megölelvén élete párját — mikor most ülök először vonatra.

— Erre általános méltánylás kísérte az asszony-ság keserves búcsuját. Nagy nehezen föl is pakolták a félős szállítmányt.

Koldus gyakornok. El sem képzei az ember, hogy a nép legalsóbb régióiban is mennyi mindenféle fokozat van a különféle existenciák között. A koldusok világában is vannak notabilitások és lenézett parvenuk. Bizonyítja ezt a következő eset is:

Egy 14 éves boglyoshalyu mezitlábos leány állott a kapitány előtt, úgy nézett ki, mint valami rézbőrű indián.

— Gyakornok vagyok kérem.
— Kínél?
— A cigány Rózit vezetem három év óta.
Az utolsó évi fizetésem nem akarja kiadni.
— Mennyi az?
— Két forint.

A koldus-gyakornok a cigány Rózi ellen pört indít az évi két forint díjért s azt mondja, ha megnyeri, szerencsét próbál vele a lutrin.

A regényolvasó suszter. Nagy sérelem történt vele. Előfizetett valami rémregényre a házaló ügynöknél, a ki még képet is ígért ráadásul. Vitte is hozzá a kóklér egy darabig a regény-füzeteket, de egyszer csak elmaradt.

— Törvényes hatalomhoz fordulok most, kapitány úr, mert ez nem igazság!

— Mi annak a regénynek a címe?

— Harcz a temetőben, vagy a megörlt ördög-űző. Nagyszerűen érdekes. Aztán az a legnagyobb baj, hogy most jönne a legérdekesebb része. Ebben az utoljára kapott füzetben éppen itt a végén, tessék csak ide nézni, az van írva: „és akkor eldőrtült mind a két lövés.“ Már most nem tudom, kit lőttek meg, az csak a másik füzetben van megírva.

Még Berner Antal kapitány is elkacagta magát titokban, úgy sopánkodott az a regényolvasó suszter.

— Tessen hát hamarosan meginteni törvényes hatalommal azt a kóklert, hogy hozza a regényemet, mert nagyon kíváncsi vagyok.

Kisasszonyok tolonczuton. Két halvány, rózsaszínű kalapu, divatos bóbítás ujjú sárga zubbonyos kisasszony cécüstül a rendőrség nem kisasszonyoknak berendezett börtönében. A libegő-lobogó ruhájú kisasszonyok néhány nap előtt érkeztek városunkba és napközben keresztül-kasul tipegték a várost, megálltak a fényes kirakatok előtt és jókedvű csicseregésüktől visszhangzott az utca. Idegenek voltak, feltűnően viselkedtek, hát a rendőrség is szemet vetett a jukker lányokra. Az ábrándos pillantásokkal nem törődő rendőrök beleszóttyogtak a hölgyikék magán ügyeibe. Megtudták, hogy a kisasszonyok holmi kávéházi kaszírfrájlak, a kik bekéjűzták az egész országot és így Miskolcot sem hagyhatták ki utiprogramjukból. Itt aztán dutyiba kerültek, mert túl nyajasak voltak a kisasszonyok és mert olyanformán viseltek magukat, a mit szigoruan tilt a rendőrség, hát most a tolonczuton mutogathatják a feltűnően elegáns toilettjeiket.

A Kakas Márton. Sipulusz lapja a legnagyobb és legolcsóbb élcslap. 16 oldalon, sok eredeti képpel megjelenik minden vasárnap. Előfizetési ára egész évre 4 frt. Megrendelési cím: a „Kakas Márton“ kiadóhivatalának Budapesten.

KÜLÖNFÉLÉK.

Milyenek lesznek az új bankjegyek? Az ezer koronás nagysága olyan lesz, a milyen a mai ezer forintosoké. Az ezer koronások mindkét oldalán ülő női alakok lesznek, az egyik Magyarországot, másik Ausztriát jelképezi. — Lesznek ötszáz koronás jegyek is, melyeknek két szélén egy-egy medaillonba foglalva két szép női fej látható, egy a magyar, egy az osztrák koronához hasonló diadémával. A százkoronás jegyeken ugyanilyen fejek lesznek. Az ötvenkoronás bankjegyek mindkét oldalán ülő női alakok lesznek, e jegyek valamivel keskenyebbek, de hosszabbak lesznek a mostani tíz forintosoknál. A két réznyomást könyvnyomdai felülnyomással megtartják, mivel így még a fényképezés segítségével sem utánozhatók.

Vasuti mentőkészülék. A tisztelt öngyilkos-jelölt urak és hölgyek bizonyára szomorú tudomással fogják venni azt, hogy ezentul már nem vehetik magukat egy könnyen a robogó vonatok mozgonyai elé, vagy ha már odaveték is magukat, nem fogják azt a becsvágó czéljukat elérni, hogy a mozgony le is fejezze őket, avagy péppé zuzza tagjaikat. Ezt a nagy változást pedig az okozza, hogy az elővigyázatlan emberek és öngyilkos-jelölteknek valami ellensége oly készüléket talált fel, mely a vágányokra kerülő személyt vagy tárgyat egyszerűen felkapja és sértetlenül újra leteszi a földre, persze a vágányok mellé. A készüléket néhány vasuton a legközelebbi időben már ki is fogják próbálni.

Felelős szerkesztő és lapfőnököse: **Dr. Kocsis Miklós.**
Helyettes szerkesztő s lapkiadó: **Ruttkay Mánykés.**

Friss rákok

érkeztek

Groszman Fágó

üzletébe.

100 forintnál

nagyobb

havi kereset érhető el.

Bővebb felvilágosítás

Buzatér 1. sz. a.

az emeleten levő irodában nyerhető.

Revolverk és töltények.

Másod permetelésre ajánlom nagy készlet

perenospo-fecskendőimet

14 frttól feljebb,

Kovácsolt vas és öntött vas, kerti székek, padok, asztalokat.

A következő vadászati idény beálltával ajánlom hatóságilag belőtt

vadász-fegyvereimet, löport, patront, serétet és vadászati eszközöket.

Kerékpárok

a legelső gyárakból megvásárolva.

Villanycsengő-berendezéseket.

Nagy raktárt tartok valódi Friedlandi kályhából, öntött vas és lemez takarék-konyhából.

Az eperjesi népbank kályhagyár által létesített cserépkályha-raktáromat az építkezők b. figyelmébe és szíves megtekintésére ajánlom.

Tisztelettel

Merkel Gyula.

Vadász- és flobert-fegyverek.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy

a Királymalom uszodát

kibéreltem, egészen ujonnan felszereltem és berendeztem.

Legfőbb törekvésem, hogy az uszodában legnagyobb tisztaság, rend és pontosság legyen.

Fürdési idő:

Délelőtt 5 órától 8-ig férfiak részére

„ 8 „ 12-ig nők „

Délután 1 „ 6-ig férfiak „

„ 6 „ nők „

Külön zuhany-fürdő:

8-12-ig férfiak, 1-6-ig nők részére.

Bérlet-jegy az egész időnyire 1 frt. Tanítási-díj 1 frt.

Fürdési díj felnőtteknek 10 kr.

Lepedő 5 kr., nadrág 3 kr., kalap 2 kr.

A közönség saját ruháit is használhatja, mely esetben azoknak őrizetét díjtalanul teljesítem.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri

tisztelettel

Kasza János,

bérlő

Ingyen oktatás minden rendszerű varró- és kötő-gépeken.

UJ! UJ! UJ!

Himző varrógép

mely azonban közönséges varrásra is kitűnően alkalmas.

A varrógép-műipar remeke!!

Schweitzer Testvéreknél

Miskolcz, Széchenyi-utca 18. sz.

kényelmes részletfizetésre is kapható.

Egy pénzbeszedő helyi ügynök felvételik.

Kitűnő géptük és géprészek minden rendszerű gépekhez.

Nagy javító-műhely.

Nagy javító-műhely.

Egy jó családból való

szerény igényekkel bíró fiatal leány

mint

B O N N E

keres alkalmazást.

Megkeresések a kiadóhivatalba
intézendők.

Az első szegedi cs. és kir. szab.

műtrágyagyár

részvénytársaság

ajánlja elismerten leghatásosabb

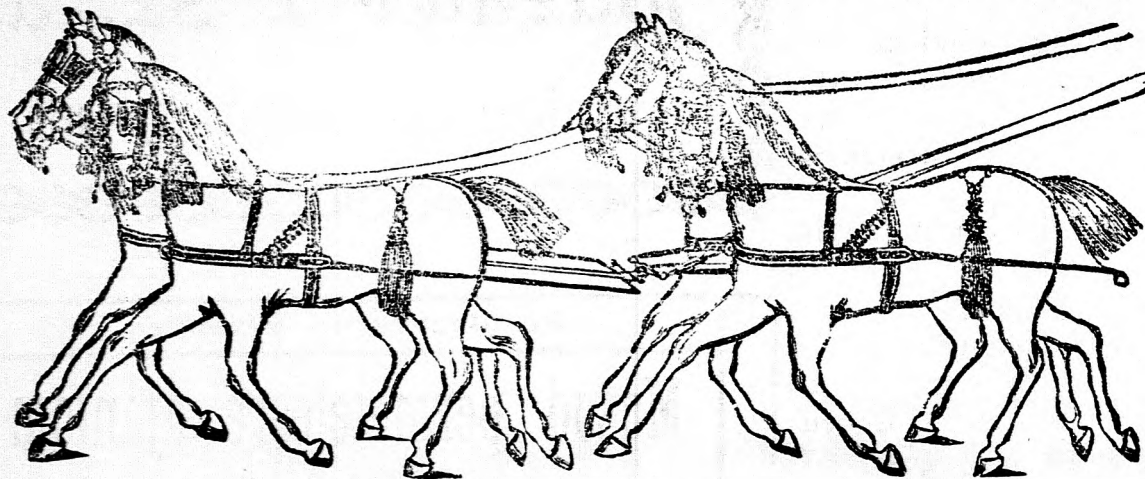
műtrágya-gyártmányait,

u. m. *superphosphátok, Tomassalak. csont-
lisztek, kénsavas káli, Clor-káli, kénsavas
ammoniak, Chili salétrom,* továbbá a különféle
növények által szükségelt tápanyagok szerint ve-
gyített

műtrágya-különlegességeit.

A birtokosok, birtokbérlők és gazdák kényel-
mére képviselője**R é v é s z M i k s a**

Miskolczon, Széchenyi-utca 124. sz. a.

Raktárt is tart, ki is készségesen szolgál
ez iránt utbaigazítással.Ugyanezen iroda szállít bármely vasuti állo-
másra **d.-horváthi, salgó-tarjáni** és **po-
rosz-köszömet,** legfinomabb **gépolajat** és
más gazdasági czikkeket bányá-, illetve gyári áron

Mathiász András

SZIJ- ÉS

NYEREGGYÁRTÓ

Miskolczon,

Szemere-utca 30. sz.

A legnagyobb választék **katonatiszti nyergekben**és **nyeregszerekben** előírás szerint, ugyszinte

==== **civil-nyergek** ====

és **kocsizó lószerszámok** a modern kor és minden izlésnek megfelelőleg a
legjutányosabb árban. Javítások gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

KÖBÁNYAI BARÁTSÖR!

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy nálam a *hirneves*

kőbányai
barátságör

sötét bajorsör

EREDETI TÖLTÉSÜ PALACZKOKBAN

mindenkor friss minőségben kapható.

Ajánlom ezen kitűnő sört mindazok figyelmébe, a kik egy igazán finom sört élvezni óhajtanak.

Számos rendeléseket kér

kiváló tisztelettel

Békefi Andor fűszerkereskedő

Miskolczon, Széchenyi-utca 89.

Ár palaczkonként 16 kr. (Az üres palaczk visszaadandó.)

10 palaczktól kezdve házhoz szállítatik.